

רע"א 11025/08

אנטון בדעאן

נגד

1. עזבון המנוח סאמי בדעאן ז"ל

2. פרנקו בדעאן

בבית המשפט העליון

[24.02.09]

כבוד השופט ס' גיבוראן

בקשת רשות ערעור על פסק-דים של בית המשפט המחוזי בנצרת מיום 16.11.08 בבר"ע 162/08 שניתק על ידי כבד השופט יונתן אברהם

בשם המבקש - עו"ד עלאא אבו חאטום

בשם המשיב 1 - עו"ד רמי גולדשטיין

החלטה

בפני בקשה ליתק רשות ערעור על החלטתו של בית המשפט המחוזי בנצרת (בר"ע 162/08), בה נדחתה בקשתו של המבקש למתן רשות ערעור על החלטתו של ראש הוצאה לפועל (מספר תיק: -08-02201-10 מיום 17.9.2008. בהחלטתו זו, דחה ראש הוצאה לפועל (כבד הרשם ר' קודסי) את בקשתו של המבקש לעיון חוזר בהחלטה קודמת שיצאה מלפניו, בה בטל מימיו של בא כוח המבקש ככונס נכסים.

טרם אדון בבקשה שבפני, אפנה לסקירה קצרה של ההליכים המשפטיים בין הצדדים.

ביום 6.8.2007 ניתן פסק דין בבית המשפט לענייני משפחה ביחשלים (תמש 16240/03), במסגרתו מונה עו"ד רמי גולדשטיין ככונס נכסים לצורך פירוק שיתוף בדרך של מכירת הנכס נשוא הסכום. בערעור שהוגש על פסק הדין שינה בית המשפט המחוזי ביחשלים מקביעותיו של בית המשפט לענייני משפחה, בכל הנוגע לזכויותיהם של הצדדים. בין היתר נקבע, כי המבקש זכאי לקבלת 12,000,000 ש"ח בעת מכירת הנכס במסגרת פירוק השיתוף ב.

בעקבות פסק דין של בית המשפט המחוזי, פתח המבקש ביום 2.4.2008 תיק הוצאה לפועל כנשה מובטח, למימוש זכותו בכנס. בין היתר, ביקש הוא למנות כונס נכסים מטעמו. ביום 10.4.2008 מינה ראש

ההוצאה לפועל (כבוד הרשם ר' קודסי) את ע"ד עלאא אב חאטום, בא סחו של המבקש, כסנס נכסים לצורך מימוש המשכנתא. ביום 25.5.2008 ביקש המשיב 1 לבטל את מיסוי של ע"ד אב חאטום כסנס נכסים. ביום 26.6.2008 ביטל ראש ההוצאה לפועל את המיסי, מן הטעם כי עת מונה ע"ד אב חאטום, לא הובאה לידיעת ראש ההוצאה לפועל העבדה, כי בית המשפט לענייני משפחה כבר מינה כונס נכסים לנכס המדובר. על החלטה זו הגיש ע"ד אב חאטום לראש ההוצאה לפועל בקשה לעיון חוזר, אשר נדחתה ביום 17.9.2008.

על החלטה זו הגיש המבקש בקשה למתן רשות ערער לבית המשפט המחוזי בנצרת (בר"ע 162/08). ביום 16.11.2008 דחה בית המשפט (כבוד השופט י' אברהם) את בקשתו. זאת, לו רק מן הטעם שהבקשה הוגשה באיחור, ללא בקשה להארכת מועד וללא נימוק כלשהו המהווה טעם מיוחד. לגופו של ענין נקבע, כי החלטת הראשונה של ראש ההוצאה לפועל, בה מונה כסנס ע"ד אב חאטום, עמדה בניגוד להחלטה שיפוטית של בית המשפט לענייני משפחה, אשר מינה את ע"ד גולדשטיין כסנס, ומשכך - ביטולה היה בדיון. ציין, כי בית המשפט המוסמך לבטל את החלטת בית המשפט לענייני משפחה בדבר מיסוי של ע"ד גולדשטיין כסנס, הוא בית המשפט המחוזי, בשבת כבת משפט לערעורים בענייני משפחה; משנמנע המבקש לערער על מיסוי של ע"ד גולדשטיין כסנס בפני בית המשפט המחוזי, הפך מיסוי זה לחלט.

מכאן בקשת רשות הערער שבפניי.

לטענת המבקש, בית המשפט המחוזי סטה בהחלטתו מההלכה הפסוקה, לפיה לא ראוי למסות יותר מסנס נכסים אחד, ויש להעדיף מיסוי כסנס המייצג את הטשה המובטח. ק נטען, כי פסיקתו של בית המשפט המחוזי עמדת בסתירה אף להוראות חוק ההוצאה לפועל, המעניק זכות לבעל משכון מדרגה ראשונה למסות סנס נכסים מטעמו למימוש המשכון. המבקש טוען, כי לא יסול היה לערער על מיסוי של ע"ד גולדשטיין כסנס או לבקש את מימוש המשכנתא, עובר לדיון בערער בבית המשפט המחוזי, מכיוון שהיו תלויים כנגד צווי מניעה, וכן משום שהועלו טענות מהותיות בדבר תקפה של המשכנתא. רק לאחר קבלת הערער בבית המשפט המחוזי, אשר אשרר את המשכנתא המחברת, פתח המבקש תיק הוצאה לפועל, במסגרתו הגיש בקשה למיסי סנס נכסים מטעמו. עוד נטען, כי שגה בית המשפט המחוזי בקבעו כי המבקש לא הביא לידיעת ראש ההוצאה לפועל את העבדה כי כבר מונה לנכס כסנס. המבקש מציין, כי עת הגיש בקשה למיסי סנס נכסים צירף הוא את פסק דין של בית המשפט המחוזי ביחשלים, ם צינה מפורשות העבדה כי כבר מונה לנכס כסנס.

המשיב 1, מציח, מתנגד למתן רשות ערער. לטענתו, יש לדחות את הבקשה על הסף, הן מבחינה פרוצדורלית והן מבחינה מהותית. המשיב מדגיש, כי מחבר בבקשת רשות ערער שניה. נטען, כי הבקשה לרשות ערער שהוגשה לבית משפט זה, הוגשה באיחור, לאחר שהמבקש ביקש הסכמה למתן ארכה מבא סח המשיב 1 ולא קיבלה, ומבלי שפנה לבית משפט זה בבקשה להארכת מועד. הבקשה לרשות ערער אשר הוגשה לבית המשפט המחוזי הוגשה גם היא באיחור רב, מבלי שנתבקשה הארכת מועד. כמו כן, המבקש הגיש את בקשת רשות הערער לבית משפט זה כנגד עיזבון המסח סאמי בדעאן ז"ל, ולא כנגד מנהל העיזבון. ידוע, כי עיזבון אינם בגדר אישיות משפטית היכולה לתבע ולהיתבע, וגם מטעם זה יש לדחות את בקשתו. מן המבחינה המהותית טוען המשיב 1, כי לא נפל כל פגם בהחלטת בית המשפט המחוזי. עוד נטען, כי המבקש אינם מעלה בבקשתו שאלה עקרונית, המצדיקה דיון בפני בית משפט זה. המשיב מוסיף וטוען, כי המבקש פעל בחוסר תום לב, הן בהגשת בקשה זו, והן בעצם הגשת הבקשה למיסי סנס במעמד צד אחד, כאשר מחבר במקרה ם לא היה כל חשש לדיספוזיציה בנכס, אלא בניסיון לבצע מחטף ולקבע עובדות בשטח. המבקש אף העלים מראש ההוצאה לפועל את העבדה הקרטיית, כי כבר מונה כסנס נכסים לנכס על ידי בית המשפט לענייני משפחה. עוד נטען, כי המבקש בחר להשיג על החלטת הראשונה של ראש ההוצאה לפועל, אשר ביטלה את מיסוי ע"ד אב-חאטום כסנס, בדרך של הגשת בקשה לעיון חוזר, אפשחת שאינה קיימת בהליכי הוצאה לפועל, וגם אילו הייתה קיימת, אין נסיבות המצדיקות הגשתה במקרה דן, משלא היה שינוי בנסיבות. לבסוף טוען המשיב 1, כי טענת המבקש, לפיה יש להעדיף כסנס נכסים את בא סחו של הטשה המובטח, אינה נסנה תמיד, וכי על פי הפסיקה, הדבר אמנם רצי, אך לא מתחייב.

לאחר בחינת נסיבות הענין וטענות הצדדים, נחה דעתי, כי דין בקשת רשות הערער להידחות.

עניינם של המבקש כבר נדון בפני שתי ערכאות שוות. ככלל, הלכה היא, כי רשות ערער לדיון בגלגל שלישי,

ניתנת במשורה באותם מקרים חריגים אשר מעררים שאלה בעלת חשיבות כללית וצירוף החורגת מענינים הפרטי של בעלי הדין. במקרה שבפני, הבקשה אינה מעוררת כל שאלה משפטית עקבנית, אשר תצדיק דיון בגלגל שלישי (ראו ר"ע 103/82 חנין חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו (3) 123 (1982)). מטעם זה בלבד דין הבקשה להידחות.

מעבר לנדרש יצוין, כי גם לגופו של עמך, דינה של הבקשה להידחות. החלטת ראש ההוצאה לפועל בדבר ביטול מימיו של בא כוח המבקש ככנס נכסים- בדין יסודה; בית המשפט לענייני משפחה מינה סנס נכסים אחר בהליך קודם, ומשכך, מימיו של ע"ד אב-חאטום עמד בניגוד להחלטה שיפוטית. אילו חפץ המבקש לבטל את מימיו של ע"ד גולדשטיין ככנס נכסים במסגרת פסק דים של בית המשפט לענייני משפחה, היה עליו להשיג על כך בפני בית המשפט המחוזי, במסגרת הערער שהגיש ממילא. משלא עשה כן, מימיו של ע"ד גולדשטיין הפך חלוט. לחילופין, היה על המבקש להגיש בקשת רשות ערער על החלטתו של ראש ההוצאה לפועל, אשר ביטלה את מימיו של ע"ד אב-חאטום ככנס נכסים, תחת הפנייה בבקשה לעיון חוזר. עוד יוער, כי בקשת המבקש לרשות ערער בפני בית המשפט המחוזי וק בקשתו לרשות ערער בפני בית משפט זה, הוגשו שתיהן באיחור, ומבלי שהוגשה בקשה להארכת מועד. לאור כל האמור, לא מצאתי מקום להתערב בפסק דים של בית המשפט המחוזי.

אשר על כן, הבקשה למתן רשות ערער נדחית.

בנסיבות הענין, המבקש ישא בשכר טרחת עורך הדין של המשיב 1 בסכום של

10,000 ש"ח.

ניתנה היום, ל' בשבט התשס"ט (24.2.2009).